

at lempe paa dette. Men jeg henstiller det kun. Jeg tror ikke, at noget af de Exempler, som den ærebe Indenrigsminister ansøgte, hvor utænelige eller mer eller mindre tænelige de end kunne være, vil være af den Bessaffenhed, at de skulde frembyde uoverkommelige Vanskeligheder, naar man da overhovedet mener at ville komme over Vanskelighederne ved Sagen. Det ærebe Medlem for Aalborg Amts 2den Valgreds vilde give Forslaget den Karakteristik, at Kjøbstæderne ikke skulde glæde sig for meget ved det. Han mente nemlig, at, dersom Kjøbstædernes Delegerede i Sommer havde forud vidst, at der vilde blive Spørgsmaal om Behandling af et Forslag om en mellemkommunal Bessatning af en Karakter som dette, vilde de ikke have glædet sig. Jeg tror, at det ærebe Medlem tager seil i den Henseende, og naar han forsøgte paa at gjøre det klart for Kjøbstæderne, at de ikke vare tjente med et Forslag som dette, saa havde han i alt Fald misforstaaet Forslaget. Han nævnte Følgende. Han sagde: Dersom En har Ophold i Kjøbstaden og driver Næring paa Landet eller har Eiendomme der, vil han blive skattelagt i Kjøbstaden efter en høiere Skatteprocent, end han vilde blive det paa Landet; og saaledes vil altsaa Landet komme til at drage Fordel af, at Kjøbstaden har den større Skatteprocent, idet Landet derved vil faae en større Andel i hans Skattebidrag. Ja, det er en Selvsølge; men det ærebe Medlem maa lægge Mærke til, at netop dette Tilfælde er Undtagelsen, thi det er ikke det Sædvanlige, at en Skatteyder har Ophold i Kjøbstaden og driver Næring paa Landet; det Almindelige er, at Skatteyderen har Ophold paa Landet, men driver Næring i Kjøbstaden. Altsaa, ville vi tage alle disse Tilfælde, disse Exempler ved Siden af hverandre, skal det nok findes, at af 100 Tilfælde ville de 90 være til Fordel for Kjøbstaden, de 10 for Landet. Naar det Omvendte er Tilfældet, nemlig, at en Skatteyder har Ophold paa Landet, men driver Næring i Kjøbstaden, hvilket jeg gaar ud fra er det Almindeligste, saa siger det ærebe Medlem, at saa vilde ogsaa Kjøbstaden blive forurettet, idet den da ikke vil faae den fulde Indtægt af Næringen, men Landkommunen vil have Lov til som Opholdskommune at drage $\frac{1}{3}$ af Næringsindtægten til sig. Ja, det vil naturligvis være fordelagtigere for Kjøbstaden, om den kunde lægge Skat paa den hele Næringsindtægt; men det ærebe Medlem maa erindre, at det er et væsentligt Fremskridt fra de nuværende Forhold; thi bor der nu paa Landet en Mand, der har sin Næring i Kjøbstaden, faar Kjøbstaden ikke en Dre af Skatten; altsaa i de 90 Tilfælde have Kjøbstæderne efter dette Forslag ligefrem vundet en Indtægt, som de nu ikke have. Jeg tror altsaa ikke, at det vil lykkes det ærebe Medlem at bringe Kjøbstædernes Representanter, med mindre disse skulde være særdeles tungnemme, til

en anden Opfattelse af det foreliggende Lovforslag end den rette, og det er den, at i de allerfleste Tilfælde vil det blive en væsentlig Fordel for Kjøbstæderne at gaa ind paa det. — Det andet Forhold, som det ærebe Medlem omtalte, som det, der navnlig trykkede Kjøbstæderne, var, at Næringsdrivende flytte lige udenfor Kjøbstadens Grændser og bo paa Landdistriktets Grund og derved for en væsentlig Del unddrage sig Bessatning i Kjøbstaden. Det ærebe Medlem vil se, at efter det Lovforslag, som jeg her tillader mig at anbefale, vil dette for en væsentlig Del være afhjulpet. I Reglen eller i mange Tilfælde vil nemlig Sagen forholde sig saaledes, at en Næringsdrivende bor i Kjøbstaden om Vinteren og flytter paa Landet om Sommeren. Efter det foreliggende Lovforslag vil han blive skattelagt i Kjøbstaden, fordi han bor der om Vinteren, da Skatteligningen lægges i Februar Maaned. Han vil blive skattelagt under sit Ophold i Kjøbstaden og altsaa blive skattelagt efter hele sin økonomiske Stilling i Kjøbstadskommunen, medens der tilfalder Landkommunen en Kvotadel af Skatten; men netop derved, at han opholder sig i Kjøbstadskommunen vil han blive skattelagt der om Vinteren, forsaavidt han bor der, og ikke paa Landet, da han vel som oftest opholder sig der om Sommeren. (Singer 2. lev: § 4!) Det ærebe Medlem for Aarhus Amts 2den Valgreds nævner § 4. I Kraft af § 4 vil der ganske vist ske en Undtagelse, som søger at lempe noget paa de mulige Ubilligheder, der kunde fremkomme netop ved det Forhold, jeg her har nævnet, idet § 4 gaar ud paa at fastslaa, at, forsaavidt der er et Forhold, der iforveien er beskjendt, saaledes at man forud veed, at Vedkommende i det kommende Skatteaar vil have Ophold i 2 Kommuner, have begge Kommuner Afgang til at skattelægge ham efter deres Fordringer og Udgifter. Det kan være en nærmere Forhandling underkastet, om § 4 er hensigtsmæssig eller ikke. Jeg er meget villig til at gaa ind paa Endringer i saa Henseende; men, som jeg har sagt, er dette Forslag under alle Omstændigheder til Fordel for Kjøbstæderne. Hvorvidt der ad anden Veie kunde raades Bød paa det Forhold, som det ærebe Medlem omtalte, at en Næringsdrivende flytter udenfor Kjøbstaden og bor paa Landdistriktets Grund, skal jeg ikke her nærmere komme ind paa. Vi have jo allerede vedtaget en Lov, som bestemmer Reglerne for Landdistrikters Inddragen under Kjøbstæderne. Om denne Lov mulig indeholder vel vanskelige Betingelser for en saadan Inddragning, skal jeg ikke komme ind paa. At der er megen Billighed, der taler for, at Landdistrikter, der ligge Kjøbstæderne nær, kunne indbrages under disse, skal jeg være meget villig til at indrømme. Jeg gjentager imidlertid her, at dette Lovforslag utvivlsomt vil være til Kjøbstædernes Gavn, om man end ikke tror at kunne gaa saa vidt, som der mulig næres Dnsfte om fra Kjøbstæ-